

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

De beato Antonio abbate Sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

beatus Maurus ad romanum. Crastina die
 beatus Benedictus migrabit ad dominum, quod
 et ita factum est. Item in oratione raptus vidit
 vitam illam pallidam strata et coruscantem lapidibus
 per quam beatus Benedictus celum ascendebat.
 quam etiam cum eo viderunt duo sancti gregarii
 fratres. Item circa finem vite sue vidit di-
 abolum minantem stragem se facturum mari-
 ma de monachis suis: quem postea profeta
 ait angelus domini: Beatus Maurus post
 ea confortavit fratres predicans eis de morte
 sua et illorum imminente. Factumque est ut infra
 quinq; menses, quibus monachi morerentur:
 nec de numero. cxi. remanerent nisi, xliiij.
 Nec multo tempore post mortuus est sanctus
 Maurus doloze lateris, anno. xli. adven-
 tus sui ad locum in quo monasterium edifica-
 vit: et sic gloriosus migravit ad dominum Sap.
 iij. Bonorum laborum gloriosus est fructus.

Secundo declaravit dominus sancti
 tatem beati Mauri dando sibi elementorum
 obedientiam. Cum vires ad beati Benedi-
 cti imperium sicut ut iuvaret puerum placidum
 tercium patricij filium quem ceciderat in flu-
 um. tunc in super aquam cucurrit beatus Mau-
 rus et puerum illum salvum reduxit ad litus que
 tam aqua in profundum et tam a litore lon-
 gus rapuerat.

Tertio dando sibi super egros
 et mortuos efficaciam. Cum enim beatus Mau-
 rus missus a sancto Benedicto veniret in gal-
 lias ad edificandum monasterium cum aliquis quatuor
 monachis Faustus Simplicio Antonio Constantiano. Cum alpinum iuga transi-
 rent famulus eorum sergius de equo cui inside-
 bat super imane saxum sinistroque pedem sibi
 attriuit: quem beatus Maurus sinistra manu pedem eius tenens et dextra signum
 crucis faciens et orans ilico sanavit. Exinde
 de eum ecclesiam sanctorum martyrum Mauricij
 sociorum eius fuissent ingressi: cecus qui-
 dam ad portam ecclesie sedens et mendicans
 adcurans sanctum Maurum per sanctos mary-
 tyres sanatus est. Cum autem nocte quadam
 supra ecclesiam beate marie in locis hospita-
 rent viuentibus mulieris cuiusdam vidue filius
 adolescens ex defuncto nuper viro suscep-
 tus mortui proximis: a sancto Mauro sana-
 tus est: qui sanatus dicebat beato Mauro.

Verum tu ille es qui me tuas lacrimis et me-
 ritis a tribunali de quo tam triste finiam acce-
 peram revocasti. Item cum adhuc esset in mo-
 nasterio beati Benedicti puerum claudum et mudo
 tum sanavit quem ad portam monasterij inue-
 nit: et deinceps cepit beatus Benedictus hunc
 eum in reverentia. Item quidam clericus de ali-
 quibus gradibus corruens super acervum lap-
 dum toto corpore tritus est et ab ipso Mau-
 ro sanatus et ex illo die floruit familiaris et
 charissimus Theoberto regi francoꝝ ita
 Maurum habuit in reverentia ut nunquam
 us postea auderet accedere. Item cum edifi-
 ficaret monasterium suum quidam ex operariis
 ei detrabere ceperit dicentes eum inanis glo-
 rie cupidum. Quorum tres subito maligni spi-
 ritibus inuasit ita ut unus ex illis nomine flod-
 giso animam extorqueret: reliqui se invicem ven-
 tibus lacerabant quibus digitos utriusque ma-
 nus sancti Mauri in os miser spiritus ma-
 lignos per ventrem eiecit feda relinquens ve-
 stigia. Tertium pro resuscitavit a mortuis
 Item quendam a septem annis paralyticum
 sanavit. Patz itaque quibus gloriose manifesta-
 vit dominus sanctitatem beati Mauri. Ali-
 dere igitur quod beatus Maurus omnia spiri-
 ritualis perfectionis impeditiva reiecit: et
 omnia promotiva quesivit: et vigilare eius
 exemplo ad idem per viros faciendum: et ora-
 te gloriosum Maurum ut pro vobis apud de-
 um intercessor existat: quoniam eius meritis
 et precibus misericordiam et gratiam consequamur et
 gloriam sempiternam: Amen.

De beato Antonio abbate Sermo.

Dilectus deo
 et habet cuius memoria in benedictione
 ne est. Eci. xlv. Verba ista scri-
 bunt ad hanc de moyses. Convenienter tamen
 nunc dicant de beato Antonio qui ipse moyses
 si multum similis fuit precipue in tribus.
 Prima est similitudo localis mansuetudo.
 Sic enim moyses longo tempore mansit in deser-
 to cum populo israelitico: sic beatus Antonio. Sap.
 xj. Item fecerunt per desertum et in locis deserts hie-
 rerunt casas. Secunda est similitudo legalis insti-
 tutio. Sic enim moyses dedit legem alijs israeli-
 ticis: beatus Antonio multum dedit et instituit for-
 yy 4

¶ Sermo de scto Antonio

ma z regulam viuēdi religiose. Eccl. xlv. Dedit illi cor ad pcepta z legē vite et disciplina. Tertia est similitudo pualis educationis. Sicut em moyses in pture magna eduxit p lin de egypto: sic beatus Antonius multos eduxit de egypto. i. de tenebris mōdi huius z d via p ditionis / qz dux fuit z director in via salutis. Ps. Dux itinēris fuisi in cōspectu ei. Et Jud. j. Quis ascēdet aū nos z chananeū z erit dux belli. Btūs pfecto antoniū aū multos defertū ascēdit ptra chananeū. i. diabolū: et fuit dux belli spūalis. Recte itaqz quēdam modū de moyses: sic z de bto antonio dicitur mus. qm dilectus deo fuit z hoib / cuius merito in benedictione est. Sūt aū p pueria d bto antonio pcepta / qz sāt dīstī dī qm dilectus deo fuit z hoib zc.

¶ Prīmū est victoria impugnatue hostilitatis triumphatio

¶ Secundū est virtuosa pfectiue charitatis conditio.

¶ Tertū est gloriosa honorificatiue sanctitatis declaratio.

Primū ē victoriosa zc. Eos em q spūales hostes deuincunt diligit dñs: z eoz memoria laudabilis ē Apoc. ij. Vincēt dabo māna absconditū z nomē nouū. Fuit aū būs antoniū victoriosus z singulos hostes humane salutis.

Sūt aū bmoī hostes i triplici differētia.

¶ Prīmū est deceptoria vanitas temporalis mundanitatis.

¶ Secundus est blanditoria suauitas carnalis voluptatis.

¶ Tertius est seductor: ia calliditas spiritalis peruersitatis.

De his tribz dī in qdā psa q dī ē Augustini. Mūdus: caro: demonia: diuersa mouē plia. In cursu tot phōasmātū turbat cordis sabbatū. Uicit itaqz būs antoniū istos tres hostes. Apoc. vj. Et uicit vicēs vt vinceret. Et uicit inqz a mōdo vicēs mūdū vt vinceret carnē z diabolū. Et p h factus est dilectus deo. Apoca. ij. Vincēt dabo edere de ligno vite. s. gē z glie. qd est in paradiso dei mei.

¶ Primo igitur vicit mundū p abdicatiōem tpaliū diuitiaz tanqz viciū hū imitatorū q dī Jo. xj. Cōfidite

ego vici mūdum. Talis aū victoria fecit eū deo dilectū zc. qz disponit ad dei grā. Vñ Hugo in li. de arca noe. Sopito terrenoz desiderioz strepitu / iata ipa ptime mēs ad hētē eterne pacē cōponit vt capax esse possit celestis grē. Et ipa sua tranquillitate sapia z grā bitare nescit nisi in corde pacifico. qz illi in qbz adhuc pstrēpit terrenoz desideria / q sit dei grā vel dei sapia nō nouerūt. Greg. Bīa dei pfecte mētī nō impmittit nisi mēs ab his terrenis q tērent imPLICANT studiose retrahat. Ideo Phil. iij. Dia arbitratū sum vt stercoza vt cōm lucri facia. Et merito mens q dei grā qrit z desiderat debet eē libera ab hmoī curis terrenoz. Et h potissime ppter tres vānosas puatiōes qz facit cura terrenoz. ppter qz efficit aīa indisposita z inhabil ad gratiā dei. Prō / qz p eā aīa puat q ē in agogo dei sua pulcritudine z claritate: quēdam modū luna p interpositiōem terre infōletur: vt patet cū eclipsat. Thren. iij. Dent gratia est facies eoz sup carbones: z nō sōcogniti i plateis. Ideo dī. ij. pe. j. Bīa vobis z par adimpleat in cognitiōe dñi in fine su zc. p quē maria z piosa vob pmissa donant: vt p hec efficiamī diuie pfortes nature: fugietes ei q in mōdo est cupie coruptioez.

¶ Secūdo: qz p eā puat sua dignitate. Dīec. ij. Alienati sunt in p̄sione et facti sunt abomiabiles sic z ea q dilexerūt Aug. Si celū diligit: celū es. Si terrā diligit: terra es. Si deū: deus es. Nā talis est vnusquisqz qlis sua dilectio. hec ille. Dī magna p̄sio peccarū: aīe q potē eligi filis fieri terre qz celo: z mūdo qz deo.

¶ Tertio: qz p talē curā puat aīa spūaliū bonoz vberitate. Jo dī Lu. vij. q spūalis. i. diuīns suffocatiū est semen. i. verbū dei. Hec itaqz p̄siderant b. anto. et vt dī grā z dilectiōe p̄ficere possit p̄mpli oēs p̄sus tpales p̄cepit diuitias. Vñ cū esset annoz. x. oīa sua vēdidit z paupibz erogauit. Luc. xviij. Da paupibz z habebis thesaurū in celo.

¶ Secūdo vicit carnem per repressionē carnaliū delictoz. Hiero. P̄sio vili qz a carne vincit. nihil glōsū qz carnē vincere. Btūs pfecto antoniū bñ carnem

vicit: q; multa vite austeritatem in victu vestitu z stratu sp obstravit. Gal. v. Qui chii sunt carne sua crucifixerunt. Jo multu deo dilectus fuit. Carnalis em amoris et voluptatis extirpatio ad spuallem gratiam disponit. Ro. viij. Qui in carne sunt: deo placere no pnt. Ibidem. Qui fm carnem/q; carnis sunt sapiunt. q; ho fm spm/q; sps st sapiunt. na prudentia carnis mors e. pruden- tia aut sps vita et pax. qm sapia carnis inimica est deo: legi em dei subiecta n est. Bern. Erras oino si putas te spm susci- pere z carnis delectatioi inherere.

Tertio vicit diabolū per

vilipensione oim honoz mundanoz. Aug. Nemo pot vincere spiritales neqtias nisi armis humilitatis. Huius aut antoni pfun- de fuit humilitas: ido plena obtinuit z de- mones victoria. Un qda vice du latitaret antoni in qda tumulo: multitudo demo- nu ipm adeo laceravit q; miser ei? eu qm mortuu asportaret. Cuius em ocs q; conue- nerat qm mortuu deplorassent: doleribus cunctis: subito Antoni reuiuiscit. statimq; ad pedicu tumulu se a mistro suo itez por- tari fecit. q; cu ibi ex dolore vulneru pstra- tus iaceret: ex ferute ani demones ad costu- cu excitabar. Tūc illi in yarq; formis fel- rap appuerit: z eu itez dentib; ynguib; z cornib; crudelissime lacerarūt. Tūc subit- to splendor mirabil' appuit ibi: z demones cūctos effugauit. Antoni aut ptinuo sa- nar' / chm ibide adesse intelliges ait. Ubi eras bone Jesu vbi eras: qre a pncipio no affuisti: Cui dñs ait. Antoni heram. sed expectada videre certame tuu. Nūc at qd vult dimicasti toto orbe te facia noia / u. Jo de eo dici pot qd de Ozia rege scri- bit. ij. Paral. xxyj. Dimulgari est nomen ep' ptrebras victorias. Itē semel cu in altera heremu pgeret: argenteū discū rep- perit. statimq; intra se dicere cepit. Un hic argente' disc' vbi hoim vestigia nulla vi- det. Na si vitatorū cecidisset: vitq; p sui ma- gnitudine latere no potuisset. H' diabolē ar- tificū tuū est. Et cu hec diceret: disc' vt sum' euauit. Postmodū ingentē massaz veri auri reppit. sed vt incēdū aurū fugit. Sicq; ad morē fugies: ibi p vīgūt ānos maūit. Itē qdam vice du spm fornicatiois

supasser: diabolus in specie nigri pueri an- eu pstrat' apparuit: z se ab eo victū pfe- sus est. Cui dixit Antoni. Quisima mi- hi specie apparuisti: te vltra non timebo. Itē narrauit antoni de se ipso dices. Un- di aliqui diabolū celsom corpe q; se de vir- tutem z dei sapiam ausus est dicere et ait. Quid vis vt a me tibi detur Antoni: At ego sputa in os ei? piciens: totū me in eū chii noie armat' ingessi: z statim euauit. Paret igit q; victoriosus fuit antoni? z diabolū: carne: z mundū. ij. Machab. xv. Prour deo placet dat dignis victoria. ppe- quā victoria fact' ē dilect' deo z hoib; zc. Ideo de ipso dicere possum' qd de abraā d: Eccl. xliij. In tēratōe inuēt' ē fidelis. Ideo dedit ei de' glām in gente sua.

Secundū de b'g antonio cōtēplan-

dū est virtuoū pfectiue charitat' z ditio. Sicut em dicit apl's Col. iij. Charitas est vinculu pfectionis. Un ppe- excellentiā sue charitatis multū fuit dile- ctus deo z hoib; j. Joā. iij. Charitas ex deo ē. et ois q; diligit: ex deo nat' ē. Itē ac pncipali de charitate quā habuit ad deū loqmur: dicim' q; excellēs charitas ei' in deū apparet ex tribus

- P**rimū est total' abdicatio extranei so-
- S**ecundū est spiritalis deuoz / latq;
- T**ertium est virtualis affectio sustinen-

Primū est totalis abdicatio

extranei solarij. Nullū em penit' sola- tū qrebat nisi in solo deo ppe que ab āno- etat' sue vicesimo oia tpalia plus abdicauit z heremiticā vitā ducere cepit. Greg. Dicit hō no diligere mudū vt diligas de- um. auerte vt pue. effunde vt implear' Aug. Vas es effunde qd hēs z recipe qd no hēs. Bern. Nō iutil' comutatio p chō- oia reliq;se. Cū em donent' oia cū eo: vbi z apphēder' eū erit vnus ipse oia in oib; vt dicit. j. Cor. xv. Jo Aug. Diues chiana re- ligio q; in oim possessore oia possidet. hec ille. Magna igit eoz abusus q; sperto deo sub bono iimito terrenis reb; z caducis in- hāt. Aug. Omni amatores no est reqes vbi eā requirit. brām vitā qrit' in re- gione mortuoꝝ Quō ibi brā vitā vbi nec vitas

Ger. de sctō Antonio abbate.

Secundum est spiritalis

deuotio interni desiderij. Caritas ei diuinitate hoīs p̄ deuotionē ⁊ desiderij in celū eleuat. Btūs aut̄ Anton̄ assidu⁹ ⁊ p̄ uigil̄ erat i orōne adeo vt merito dici possit sctē deuotōis exēplar atq; speculū. Talis aut̄ deuotio ex p̄fectōe charitatis p̄cedit. Fulgēti⁹ in q̄dā ser. Ubi est dilectōis thesaur⁹: ubi sequit̄ cogitōis affectus. i. desiderij amorosū. Est aut̄ aduertēdū ⁊ triplicē esse charitatē. Prima est tepida cū vicij hō ita deū diligat q̄ maluz relinquit ⁊ bonū facit: sed singlares gr̄as mīme sentit. Bt̄. De⁹ frequē iust⁹ adest ad meritū nō ar̄ ad solatiū: id vtili⁹: istū iocūdi⁹.

Secūda est calidā: cum cor hoīs sit gāgīf gr̄a ⁊ dulcedinē sentit ⁊ oēm affectum ad deū dirigat. Bt̄. Reg. xij. li. moral. Sūt nō nulli iustoz q̄ ad cōprehēdēdū culmē p̄fectōis accincti dū altiora interi⁹ appetūt: exteri⁹ cūcta d̄reliquūt. Hec ille. Cōsolatio spaliū maxime ipedit hunc charitatis gradū. Aug. li. lxxij. q. Caritas ⁊ uenū est spes ad p̄sēdēdū ⁊ retinēdū reuerētiā spaliū.

Tertia est feruida. i. cū cor est bullit ⁊ seipm̄ p̄ nimio deuotiōis desiderio sumit. q. d. ad deū cū ps. Quēdam mo dū desiderat ceru⁹ ad fontes aq;: ita desiderat gl̄a mea ad te de⁹. Hmōi erat charitas br̄i Antonij: quā palā oñdebat excellētia sue deuotiōis: vt patere p̄t̄ intuenti legendā. In tali aut̄ deuotiōe atq; chanta te lōgo tpe p̄seuerant. Hā. lxxv. ātis in eremo vixit. vbi sp̄ magis ac magis in gr̄a dei ac deuotiōe p̄fecit. Ceterū aut̄ ⁊ q̄nto sue etat⁹ anno gl̄iosus mltū ⁊ meritis copiosissim⁹ in pace genuit sub Cōstantino q̄ cepit circa annū dñi. cccxl. Aug. xij. cō. feb. Quāto amor pl⁹ accēdit: tāto spirit⁹ magis sursum fert̄: nec desistit donec ad locum ueniat in q̄ hētē veram inueniat. i. in deo.

Hec ille. Roga illa br̄i Antonij p̄seuerātia in deuotiōe atq; orōnib; assiduis eundem ter oñdit p̄cellētē charitatē sue feruorem. Tepidi q̄ppe hoīs deuotio sepe frangit p̄cedū. sed deuotio feruidi sp̄ in dies roborat. Theophi⁹ in breuiloq; diuersay artū d̄r. In paruo igne vicij frangit. in magno solidat̄. Rō. q; pu⁹ ignis non est tantē p̄sēt⁹: vt possit simul ⁊ semel circūquaq;

vim ignitiuā inducere. Per ignē intelligit̄ amor. Lu. xij. Ignē ueni mittere in terrā. Per vicij aut̄ intelligit̄ hō p̄ nature fraililitatē. Cū h̄ iste debilis dilectōis ⁊ frangit hō p̄ rediū. sed cū ignis ille uerbosus est sp̄ magis ac magis roborat. Aug. Talis est vnusquisq; qlis sua deuotio.

Tertium est virtualis affectio

sustinedi martyrij. Hec q̄ppe signum est clarissimū feruidē charitatē. Joan. xv. Maiorē charitatē nemo h̄z vt aīas su. p̄. q̄s p̄mit̄ suis. Btūs aut̄ anton̄ mirabilr̄ ad martyrij p̄no sustinēdū afflictoctur. Cū em̄ Maximian⁹ imperator christ̄ nos occideret: ipse martyres seq̄bat vt cū eis martyr fieri mereret. et uehement̄ tribulabat eo q̄ cū ceteris martyrib; nō occiderat. Lan. vl. Fortis est vt mors dilectio. Appet̄ igit̄ ex dictis feruus sue dilectionis in deū. Ex q̄ ⁊ appet̄ q̄ dilect⁹ fuit deo rē. Hā. r̄ d̄r saluator Joā. xij. Qui diligit me diligit a p̄re meo: ⁊ ego diligā eū.

Tertium qd̄ oñdit qm̄ br̄is anton̄ dilect⁹ fuit deo rē. est gl̄iosa sūe claritatē declaratio. i. Regū. ij. uere dñs. Quicūq; honorificauerit me: gl̄ificabo eū. Et Jo. xij. Si q̄s mihi ministrauerit: hono. eū p̄ m. Declarata ē aut̄ gl̄iose multū scititas ei⁹ p̄cipue tripl̄

Primo in sanctissima filioꝝ ueritate. Secūdo i certissima mysterioꝝ reuelatiōe. Tertio i copiosissima miracloꝝ opatiōe.

Primo in sanctissima filioꝝ ueritate. Hā ei⁹ exēplo mlti mūdū abnegātes ad eremū couolarunt: multiq; sub ei⁹ institutiōe reglari i scribas p̄posito fuerunt educati. Amb. in q̄dā ser. Cū dicat scriptura diuina Gl̄ia piūs est filius sapiēs. q̄ntē hui⁹ sunt gl̄ie q̄ ratio. filioꝝ sapiēs ⁊ deuotiōe letat̄. Hec ille. Gl̄i p̄pulus ad Theoph. scribēs q̄s in ch̄i fide munit̄ erat: dixit. j. Ref. ij. Que est n̄ra spes aut̄ gaudiū ⁊ corona gl̄ie: Hōne uos aī dñi n̄r̄i iesum ch̄m i aduertu eius: Uos em̄ estis gl̄ia nostra ⁊ gaudiū.

Secūdo in certissima mysterioꝝ reuelatiōe. Mat. xij. Reuelasti ca paruulis Dan. ij. Est deus in celo reuelans mysteria. In celo in q̄s. i. in cordē aī

lesti lumie grē z stellis frugi pomato: cui
 iusmodi erat cor bri Antonij. Quadaꝝ vice
 mysteria sibi reuelata sunt. Quadaꝝ vice
 dū in spū rap̄t̄ esset: totū mundū laq̄is se
 inuicē cōnectētib; plenum vidit. Et excla
 māns ait. Q̄s istos euadet: Et audiuit.
 Hūltas. Itē dū semel in eremo varijs
 impugret cogitatōib; dixit. Dñe volo sal
 uos fieri: sed nō p̄mitit̄ cogitatōes mee.
 Et surgēs exiit foras z vidit q̄ndam se/
 dentē atq; operantē: z deinde surgentē z
 orantē. Erat autē angelus dñi: z dixit ei.
 Sic fac z salu⁹ eris. Item aliqñ dū cū fra/
 trib; oparet Antonij: suspiciēs in celum
 cum tristē visionē vidisset: puolur⁹ añ deū
 rogauit vt futuru scil⁹ auerteret. Fr̄ib; hō
 sup hoc eū interrogantib;: cū lachrymīs z
 singultib; dixit q; inuiditū scelus seculi in
 mimeret. Vidit (in q̄) altare dei circūdatu
 a multitudine eq̄z q; calab; oia discerpebāt.
 Daꝝ em turbine fides catholica q̄bue/
 ref: z hoies iumēt; illes ch̄i sacra diripi/
 ent. Post duos autē annos erūptēs arria
 ni/ ecclesie unitatē inciderūt: z super altaria
 ch̄iano istar ouiu occiderūt. Eū āt dur
 qdā egypti arrian⁹ noie Ballach⁹ ita ec
 desā dei iustaret vt ygines z monachos
 nudatos publice p̄beraret: sic ei sepsit an/
 tonij. Uideo irā dei sup te veniētē. Itā desī
 ne p̄seq; ch̄ianos ne zc. Infelix legit epi
 stola z irruit: z in eā excreās in terrā piec:
 et portitores p̄berauit. Post dies āt q̄ncp
 equū suum māsuētissimuz insidēs: mo: su
 ipsi⁹ eq; ad terrā p̄ncat: cotrosisq; ac lace/
 ratis crurib; infra tridū ep̄pirauit.

Tertio i copiosissima mi
 raculoꝝ opatiōe. In mōre quippe illo ad
 quē semel vt s̄ dixim⁹ fugit: et ibi p; vigin
 ti annos manēs innuēz; coruscavit mira/
 culis. Multipl̄ p̄fecto varijs coruscavit
 miraculis. Vide legendas. Ps. Scitote
 q; dñs scim̄ suū mirificauit. Et his itaq;
 pater qm̄ gl̄iosus Antonij dilect⁹ deo fuit
 et homib;: z eius memoria in bñdicio ē
 Prouerb. x. Memoria iusti cum laudib;. Hunc
 ḡ laudem⁹ z vt patronū z aduoca/
 tū apud deū inuocem⁹: q̄tin⁹ gl̄ios⁹ ei⁹ p̄ci/
 bus dilecti deo fieri z ad celest; gl̄ie bñdi
 ctione puenire mereamur Amen.

De brō Sebastiano Sermo.

Estimonio fi

Fides vera p̄sistit in tribus.
 Primo in corde sine hesitatione, q; h̄z
 extra de heret. c. Dubi⁹. Dubi⁹ in fide i/
 delis est. Jac. j. In fide nihil hesitās. Au
 gust. de vera innocētia. Sine fide falsa est
 ois virt⁹: etiā in bonis morib;. Scdo i
 oris p̄fessioe. si vic; hō interroget de ea a
 fidei p̄secutorib;. Ro. x. Corde credis ad
 iusticiā: ore āt p̄fessio fit ad salutē. Mat.
 x. Qui cōfitebit me corā hoib;: cōfitebor
 et ego eū corā p̄e meo. Qui autē negauerit
 me corā hoib;: negabo z ego eū coram
 p̄e meo q; in cel̄e. Est ḡ p̄fessio fidei d̄ ne
 cessitate salutis; p̄ loco z tpe: vt d̄r sc̄is tho
 mas. ij. ij. q. ij. qñ sc̄s p̄ om̄issioem hui⁹ cō
 fessiois subtraheret honor deo debet⁹: vl
 etiam vtilitas p̄mitis impēdēda. puta si
 q̄s interrogatus de fide/ taceret: z ex hoc
 crederet q; nō haberet fidem: vel q; fides
 non esset vera: vel alij per eius taciturni/
 tatē auerterent a fide. In huiusmodi in/
 quā casibus confessio fidei est de necessi/
 tate salutis. Hec Tho. Tertio cōsistit
 fides vera in operis completioe. Fido⁹
 Beatus est qui bñ credit z crededo beh
 ne uiuit. De tali d̄: Bar. vl. Qui credit
 derit z baptizatus fuerit saluus erit. De
 tali etiā fide dicūt verba p̄posita de sanctis
 p̄ testimonio fidei probati inuēti sūt. Be
 atus autē Sebastianus tripl̄ct fidei testi
 monio p̄batus inuentus est.

Primū est testimoniuꝝ doctrinalis in/
 structionis.

Secundum est testimoniuꝝ diuinalis
 operationis.

Tertium est testimoniuꝝ victorialis tri
 umphationis.

Primū igit testimoniuꝝ est doctri/
 nalis instructio. Sicut dicit Au/
 gust. Fides est illuminatio mentis
 ad sup̄nā veritatē. Br̄us igit sebastianus
 docendo z p̄fortando ch̄ianos in tormē/
 tis dabat euidentis testimoniuꝝ fidei sue: si/
 cut doctor docendo alios dat testimoniuꝝ
 scie sue. iuxta illd̄ p̄bi. j. metaph. Scientis
 signū ē posse docere. Docebat autē beatus
 Sebastian⁹ in p̄tute fidei tripl̄.